

פרק לג

פרוצידורה פלילית (מאסר וחפושים).

פרק 55

פקודות

מס' 4 לט' 1924

מס' 34 לט' 1927

פקודה הקובעת את התנאים שעל פיהם מותר לאסור עבריינים ולערוך חפושים באנשים ובבתים.

[1 במרץ, 1924]

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחפושים). השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש

הכתוב יחייב פירוש אחר —

„שופט שלום” יהא לו אותו הפירוש שניתן לו בסעיף 2 של פקודת הפרוצידורה פלילית (שפיטה עפ”י כתב האשמה);

„שוטר” יכלול כל הנמנה על חיל המשטרה כמוגדר בפקודת המשטרה.

פרק ק”ב

מאסרים.

3. (1) יכול כל שוטר לאסור בלא צו מאסר כל אדם —

(א) אשר צוהו שופט שלום לאסרו עפ”י סעיף 6, או

(ב) כשיש לו, לשוטר, טעמים מספיקים להאמין שאותו אדם עבר עברה שנענשים עליה במיתה או בעבודת פרך, או

(ג) שעבר בפניו, או שעבר לא מכבר, עברה שנענשים עליה במיתה או במאסר ליותר משהה חדשים, או

(ד) השם מעצורים על דרכו של שוטר כשהוא ממלא את חובתו, או שנמלט או מנסה להמלט ממשמר חוקי או כשרודפים אחריו עפ”י כתב הזעקה, או

סמכותו של שוטר לאסור בלא צו מאסר

(ה) העובר עברה, או שהאשימוהו בפניו שעבר עברה, או שיש לו לשוטט טעם נכון להאמין שאותו אדם עבר עברה והוא מסרב למסור את שמו וכתבתו, או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע, או

(ו) שמצאוהו במסכות חשודות כשהוא אוחז באמצעי זהירות להסתתר בכל מקום, או שאין לו אמצעי מחיה ידועים ואינו יכול ליתן על אודות עצמו ידיעות המניחות את הדעת.

(2) יכול כל שוטט לדרוש מכל אדם, כשיש לו טעמים מספיקים להאמין שעבר עברה, למסור לו את שמו וכתבתו, ויכול הוא לדרוש מאותו אדם שילך עמו לתחנת המשטרה, ואם סרב האיש להלוות אליו, יכול הוא לאסרו.

(3) הסמכויות המסורות עפ"י סעיף זה ישתמש בהן כל פקיד ממשלה או סוג של פקידים שיקבלו להבא את הסמכויות הללו עפ"י צו * מאת הנציב העליון, ולצורך סעיף זה תכלולנה המלים „כל פקיד ממשלה או סוג של פקידים" ראשי עיריות, גשיאי מועצות מקומיות, מוכתרים של כפרים וכל מיני פקידים אחרים של עיריה או של מועצה מקומית או של מועצת כפר.

מ"ס 34 ל"ג 1927

4. (1) מקום שנמסרה קודם לכן — בתקף פקודה, תקנות בית דין או מודעה רשמית — סמכות מאסר לכל פקיד ממשלה בתורת פקיד במשטרה המשפטית, יהא אותו פקיד, בהתחשב עם כל ההגבלות הנזכרות באותה פקודה, תקנה או מודעה, רשאי לאסור בלא צו מאסר כל אדם —

קיום סמכויות
שניתנו קודם לכן
לפקידי ממשלה

(א) שעבר בפניו, או שעבר זה לא כבר, עברה שנענשים עליה במיתה, בעבודת פרך או במאסר למועד העולה על ששה חדשים, או

(ב) העובר עברה בפניו, או שהאשימוהו בפניו שעבר עברה או שיש לו טעם נכון לחשוד באותו אדם שעבר זה לא כבר עברה, והוא מסרב למסור את שמו ואת כתבתו או מוסר שם וכתבת לא נכונים, או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע.

(2) כל פקיד ממשלה שנמסרה לו הסמכות לאסור בלא צו מאסר, תהא בידו, בהתחשב עם ההגבלות האמורות לעיל, הסמכות המסורה לשוטט עפ"י סעיף 11.

* עיין „מראי מקומות" בסוף הפרק.

מכויותיו של אדם
פרטי לאסור בלא
צו מאסר

5. יכול כל אדם פרטי לאסור בלא צו מאסר —

(א) כל אדם שצוהו שופט שלום לאסרו עפ"י סעיף 6;

(ב) כל אדם שנמלט ממשמר חוקי;

(ג) כל אדם שעבר בפניו עברה שנענשים עליה במיתה או בעבודת פרך.

6. יכול כל שופט שלום לאסור או לצוות לאסור בפניו בתוך תחומי יכול שופט שלום לאסור מקום שפוטו כל אדם שבאותה שעה ובאותן המסיבות יפה כחו של שופט השלום ליתן צו מאסר נגדו.

7. (1) כל האוסר אדם בלא צו מאסר, בהתאם להוראות סעיף 4 או סעיף 5, יקח מיד את הנאסר לתחנת המשטרה הקרובה ביותר או יסגירנה ליד שוטר.

(2) אם מתברר שהנאסר הוא אחד מאלה שרשאי שוטר לאסרם, הרי על הקצין הממונה על תחנת המשטרה או על השוטר לשים את האיש במשמר; ואם אין הדבר כן, ישוחרר הנאסר מיד.

8. כל שוטר האוסר אדם בלא צו מאסר, או שנמצא תחת ידו במשמר מי שנאסר בלא צו מאסר, יביאנו מיד לפני שופט שלום או יסגירנו ליד קצין הממונה על תחנת משטרה.

9. (1) הקצין הממונה על תחנת משטרה שנמסר לידו אדם שנאסר בלא צו מאסר יפתח מיד בחקירה ודרישה בסבות מאסרו.

(2) אותו קצין חייב להחזיק את האיש במשמר —

(א) אם יש טעמים מספיקים להאמין שעשה האיש מעשה פשע או שנמלט, או נסה להמלט ממשמר חוקי;

(ב) אם יש טעמים מספיקים להאמין שעשה האיש מעשה עוון ואין לו מקום מגורים ידוע או קבוע.

(3) בכל מקרה אחר יכול הוא לעצור את האיש הנאסר או לשחררו:

האיש ישוחרר בתנאי שינתן כתב ערבות שיופיע בזמן ובמקום, שירשמו בכתב הערבות, לפני שופט שלום או לשם חקירה נוספת בתחנת משטרה: יכול כתב הערבות להנתן ע"י מוכתר הכפר או השכונה שלו או ע"י אדם נכבד אחר, או ע"י הנאסר עצמו בלא צרוף ערבים, אם נראה שדי בכך.

(4) כתב ערבות שניתן עפ"י סעיף קטן (3) ימסר לידי שופט השלום, ואם הוכח לו לשופט השלום שהאיש הנזכר בכתב הערבות לא הופיע כאשר נדרש ממנו, תהא לו הסמכות להכריז על סכום הערבות כסכום שהוחרם, וליתן אותו צו אשר ימצא לנחוק לשם גביית הסכום.

10. (1) מי שנאסר בלא צו מאסר ונעצר עפ"י הסעיף הקודם יובא לפני שופט שלום תוך ארבעים ושמונה שעות למן שעת מאסרו.

הפרוצידורה לפני שופט שלום

(2) היה הנאסר אדם שנמלט ממשמר חוקי, יצוה שופט השלום להתחזירו אל המשמר שנמלט משם.

(3) בכל מקרה אחר יהא על שופט השלום, לאחר שחקר בסבות מאסרו של האיש, לשחרר אותו או להרשות שיחזיקוהו עצור בתחנת המשטרה או במקום משמר אחר, ככל אשר ימצא לנכון, למועד שלא יעלה על חמשה עשר יום.

(4) לא הובא הנאסר לפני שופט שלום תוך המועד האמור של ארבעים ושמונה שעה, ישוחרר:

בתנאי שאם מחמת העדרו הזמני או מחמת מחלתו של שופט השלום של האזור או מסבה מספיקה אחרת אין אפשרות להביא את האיש לפני שופט שלום תוך ארבעים ושמונה שעה, יהא מותר להתחזיקו עצור במשמר למועד נוסף שלא יעלה על ארבעים ושמונה שעה, אלא שבמקרה זה ירשום השוטר את סבת המעצר המוארך ויודיענה לשופט השלום שבפניו יובא האיש לבסוף.

11. (1) שוטר שאסר אדם עפ"י צו מאסר או בלא צו מאסר או קבל נאסר מידי אחר שאסרו, יכול לערוך חפוש בנאסר או לצוות לערוך בו חפוש ולשים במקום בטוח את כל החפצים שנמצאו אצלו.

חפוש בגופו של הנאסר

(2) ערוך יערכו רשימה מכל החפצים שנמצאו, ורשימה זו תחתם ע"י האיש המחפש וע"י מי שנעשה בו החפוש.

12. אם האדם הצפוי למאסר מתנגד בכוח למאסרו, או מנסה להשתמש מן המאסר, יכול האיש שהורשה לאסרו להשתמש בכל האמצעים המספיקים הדרושים למען הוצא לפועל את המאסר.

שימוש בכוח לשם הוצאת מאסר לפועל

13. הקצין או האיש האחר האוסר אדם יכול ליטול מהנאסר כל נשק מחבל שהוא נושא על גופו, ועליו למסור את כל כלי הנשק שנלקחו מהנאסר לשופט השלום או לפקיד אשר לפנייהם דרוש מטעם החוק להביא את הנאסר.

14. חייב כל אדם לעזור לשוטר או לאיש אחר הדורש בצדק את עזרתו כדי לאסור אדם שאותו שוטר או אותו איש אחר מורשים לאסרו או כדי למנוע את הנאסר מהמלט.

עזרת הצבור לשוטר

הזמנה להגיש מסמכים.

15. אם סבור שופט שלום כי יש צורך או כי רצוי להראות כל מסמך או כל דבר אחר לשם כל חקירה, דרישה, או משפט, יכול הוא להוציא כתב הזמנה לכל אדם אשר, לפי הסברה, נמצא המסמך או הדבר בחזקתו או ברשותו, ובו יהא נדרש האיש לבוא ולהראותם או לדאוג להראיתם בזמן ובמקום שצויינו בכתב ההזמנה.

לוחי חפוש.

16. בכל מקרה מהמקרים הבאים יכול שופט שלום להוציא צו חיפוש המיפה את כוחו של האדם שפורש שמו בצו לערוך חיפוש בכל בית או מקום —

אימתי מוציאים צוויי חפוש

(א) כשיש צורך בחיפוש כדי להשיג כל מסמך או דבר שדרוש להראותו לצורך חקירה, דרישה, או משפט או משא ומתן משפטי אחר;

(ב) כשיש לו לשופט השלום טעם להאמין שאיזה מקום משמש כדי להניח בו או למכור בו רכוש גנוב או ששומר או מופקד באיזה מקום רכוש ששמש נושא או מכשיר למעשה העברה או ששמש או שהתכוונו להשתמש בו לכל מטרה בלתי חוקית;

(ג) כשיש לו לשופט השלום טעם להאמין שכלוא אדם באיזה מקום במסיבות העושות את הכליאה לעברה.

17. (1) כל צו חיפוש יהא ערוך על שמו של שוטר אחד או שמם של שוטרים אחדים ויפה את כוחו של האדם שלשמו הוא ערוך —

הסמכויות שפ"י צו חיפוש

(א) לחפש במקום בהתאם להוראות הצו ולתפוס כל רכוש שתאורו נראה כתאור שניתן בצו ולעשות ברכוש ככל אשר יאמר בצו;

(ב) לאסור כל אדם הנמצא במקום והנראה שהוא צד או שהיה צד לכל עברה שנעשתה או שאמרו לעשותה בקשר עם אותו רכוש.

(2) אם בשעת חיפוש במקום עפ"י צו, מצא האיש המורשה לערוך את החפוש נכסים שלא הוזכרו בצו החפוש, אלא שיש לו טעם מספיק להאמין שנכסים אלו שימשו או מכוונים לשמש נושא למעשה עברה, יכול הוא לתפוש את הנכסים ולהביאם לפני שופט השלום שהוציא את הצו, והלה יתן אותו הצו שימצא לגבון כדת מה לעשות בנכסים.

כניסה בלא צו.

18. יכול כל שוטר להכנס לכל בית או מקום ולחפש בהם בלא צו, —

חפוש בלא צו

(א) כשיש לו טעם להאמין שעוברים בהם באותה שעה, או שעברו בהם זה לא כבר, עברה שנענשים עליה במיתה או בעבודת פרך;

(ב) אם המחזיק במקום קורא את המשטרה לעזרה;

(ג) אם כל אדם הנמצא במקום קורא את המשטרה לעזרה, ויש טעם להאמין שעוברים שם עברה באותה שעה;

(ד) כשהוא רודף אחרי אדם המתחמק ממאסר או הנמלט ממשמר חוקי.

19. שום שוטר או אדם אחר המורשה עפ"י צו או בלא צו להכנס למקום ולחפש בו אדם או חפץ לא יכנס לשם אלא אם כן גלוו אליו מוכתר של הסביבה הקרובה או שני תושבים נכבדים, פרט למקרים דחופים ביותר.

הפרוצידורה בהוצאת צו חיפוש לפועל

20. האיש המוציא לפועל חפוש עפ"י צו או חפוש בלא צו, יערוך רשימה של כל החפצים שנתפסו אגב ההוצאה לפועל של צו החיפוש או אגב החיפוש שערך בלא צו, ושל המקומות שבהם נמצאו, והרשימה תחתם בחתימת ידו או בחותמתו של עד או בחתימת ידם או בחותמתם של עדים.

רשימת החפצים שנמצאו

21. המחזיק במקום שנערך בו חפוש או כל אדם אחר בשמו יורשה להיות מצוי בשעת החפוש, ואם ידרוש זאת, תנתן לו רשימה מכל החפצים שנתפסו,

יכול המחזיק במקום להיות נוכח בשעת החיפוש

כשהיא חתומה בחתימת ידו או בהותמתו של עד או בחתימת ידם או בהותמתם של עדים.

22. (1) מי שנמצא במקום או סמוך למקום שנערך בו חפוש, וחשדוהו היפוש אדם במקום בצדק שהוא צופן בגופו איזה חפץ שמחפשים אותו, מותר לערוך בו חפוש מיד.

(2) רשימת החפצים שנמצאו על גופו ונתפסו תערך ותקיים בעדים לפי הוראות סעיף 20, ואם דרש האיש, תמסר לו העתקה מהרשימה כשהיא מקוימת בעדים.

23. יכול כל שופט שלום לצוות לערוך חפוש בפניו בכל מקום שביחס אליו יפה כחו להוציא צו חפוש.

24. אם הביאו לפני שופט שלום, עפ"י צו חפוש, כל מסמך או דבר האסורים בשמוש או בהחזקה והמחזיק בהם לא הוכיח כל צידוק חוקי, יכול שופט השלום לצוות להחרים, למחוק או לבער אותו מסמך או דבר, ואפילו לא נמסר שום אדם לדין עליהם.

כוראות כלליות.

25. שוטר שאסר אדם לא ישא על כך לא אחריות אורחית ולא אחריות פלילית, אם סבור בית המשפט שהמאסר נעשה בתום לב ולטובת בטחון הצבור:

בתנאי שסעיף זה לא יפגע בזכותם של הקצינים הממונים עליו לנקוט באותם האמצעים הדיסציפלינריים ככל אשר ימצאו לנחוץ.

26. היה צו ערוך על שמם של שוטרים אחדים, יכול אחד מהם צו הערוך על שמם של ויכולים כמה מהם להוציאו לפועל.

27. כל הדר באיזה מקום או הממונה על איזה מקום שמוטר להכנס בו בתוקף זכות מאסר או זכות חפוש, חייב, משנדרש בכך, להרשות כניסה חפשית ולתת את כל ההקלות הדרושות: נדרש וסרב בכך, יכול האדם הנכאי בכניסה להכנס בכח.

28. (1) כל המשתמש בכח או באיזמים כדי למנוע או להפריע את המאסר החוקי שלו או של כל אדם אחר או כדי להפריע חפוש שהורשה כחק, יאשם כעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של חמשים פונט.

(2) כל שאינו עוזר לשוטר או לאדם אחר הדורש בדין את עזרתו בהתאם לסעיף 14 יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס של עשרה פונטים.

(3) הוראות סעיף זה באו להוסיף על הוראות החוק הפלילי העותומני ולא לגרוע מהן.

29. מקום שהאדם שצריך לעשות בו חפוש עפ"י פקודה זו הוא אשה, חיפוש באשה לא יעשה החפוש אלא ע"י אשה בלבד.